

Zu Hypereides.

Fragm. 70 lautet bei Blass also: Θεός μὲν ἦν αἰεῖ — — λέγεται γὰρ τὴν Λητῷ κτλ., wozu bemerkt wird: Prima verba Anon. ad Hermog. VII p. 956 not.; reliqua Max. Plan. V p. 481 W. Bei gelegentlichem Blättern in den Rhetores stiess ich auf die Stelle des Anon. (die übrigens nicht in allen Hs. steht); sie lautet so: Παρὰ τοῖς ῥήτορσι τοῖς Ἑλληνικοῖς τοιαῦται θεολογικαὶ ἔννοιαι οὐκ εἰσὶ, παρὰ δὲ τοῖς ἡμετέροις καὶ πολλαί, οἷον· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ τὰ ἐξῆς· θεὸς ἦν μὲν αἰεὶ καὶ ἔστι καὶ ἔσται. Ὁ Ὑπερίδης ὀρισθεὶς ἐγκωμιάσαι τὸν Ἀπόλλω, καὶ μὴ δυνηθεὶς θεολογήσαι τοῦ μύθου ἀπῆρξατο τοῦ περὶ τὴν Λητῷ γεγενημένου ἐν τῇ Δήλῳ, βουλόμενος δεῖξαι ἐκ παλαιοῦ τὴν πόλιν οἰκείαν εἶναι Ἀπόλλωνος, οὐ μὴν θεολόγος οὕτως, ἀλλ' ἐγκώμιον γράφων θεοῦ ἐξ ὁμολογουμένων πραγμάτων ἤρξατο, ἀναλογούντων τῷ γένει, λέγων, θεὸς μὲν ἦν αἰεὶ καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ ἐν πάντιν αὐτοῦ τοῖς θεολογικοῖς ὁμοίως. Wie hat man denn da herauslesen können, Hypereides habe θεὸς μὲν ἦν αἰεὶ angefangen? Die Worte werden ja als die eines θεολόγος angeführt, unzweifelhaft ist zu lesen οὐ μὴν (<δ>) θεολόγος οὕτως, d. h. Gregor von Nazianz. Dass das verkannt ist, ist wunderbar, ist doch die ganze Bemerkung nur ein Auszug aus Ioann. Sicel. VI 210 W. Damit alle Zweifel schwinden, setze ich auch diese Stelle her: Ὑπερίδης εἰς τὸ Δηλιακὸν Ἀπόλλωνος γράψας ἐγκώμιον, βουλόμενος Ἀθηναίοις δεῖξαι, ὡς τὰ ἐν Δήλῳ ἱερά προσήκει αὐτοῖς, καὶ ἀπορῶν γνησίας γενέσεως, πολλῶ τῷ μυθῶδι κατεχρήσατο. λέγεται γὰρ τὴν Λητῷ κτλ. — τὸς θεοῦς bei Blass, dann fährt er fort: οὐ μὴν ὁ θεολόγος οὕτως, ἐπεὶ μηδ' αἰετὸς ὡς κἀνθαρος, ἀλλ' εἰς τὸν ἀληθῆ θεὸν γράφων ἐγκώμιον ἐξομολογουμένης (οὐ ἐξ ὁμολογουμένης?) καὶ ἀμέσου ἤρξατο τῆς ἐννοίας κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν μέθοδον ἀναλογουμένης γένει, θεός, λέγων, ἦν μὲν αἰεὶ καὶ ἔστι καὶ ἔσται, καὶ πανταχοῦ τοιαῦται ἐννοίαις ἐν τοῖς περὶ θεολογίας καταπλουτεῖ.